

המאפיה נשל הכלבים

מעולם לא הבנתי מדוע זה ענייניו של מישו. מה ההבדל, לכל הרוחות, בין עישון חשיש ובין שתיה אלכוהול? ובעצם, בין עישון חשיש ובין עישון סתם? כמה מן המינהגים האלה רעים לגריאות, לפחות בהפרה. כולם מעניקים לבעליהם מידה של הקלה ופוקדנהמתה. ואם עושה זאת אדם מבוגר — מדוע שלא נניח לו להחליט בעצמו מה חשוב לו יותר? יש מוסדות המנהלים תעמולה אינטנסיבית נגד העישון. וגם נגד השתייה המופרות של אלכוהול. מדוע שלא נסמוך על אותם המכשירים לגבי החשיש ולהבדיל מסמירצח כמו

הרבה ישראלים מתלוננים בצדק על חוסר-ההגינות העיתוניים האמריקאים. ככל פעם שחילל יהודי יורה בילד פלסטיני, מתוך הגנה עצמית וכדי להציל את חייו, כותבים על זה בהרחבה. אבל כאשר נער פלסטיני זורק אבן על חייל יהודי ומסכן את חייו, לא כותבים על זה בכלל. אין ספק שבשעיתונות האמריקאית שולטת מאפיה שמא לנית אנטישמית, המעניקה פרסיוֹלִיצ'ר לכל מי שמשמץ את ישראל. אבל עכשיו הסתבר לי כי אין זו המאפיה היחידה המנצלת את העיתונות האמריקאית למטרותיה הנלוות. האיר את עיניי ידוד אמריקאי בשם דוג קילר, שסיים זה עתה מחקר מקיף. הוא הגיע ליד מסקנות סנסציוניות. המחקר המדעי שלי גילה, הוא כותב לי, שבשנת 1988 בלבד ננשכו 1,173,471 בני־אדם בארצות-הברית על-ידי כלבים. כלומר: אחד מכל 20 אמריקאים, גבר, אשה וילד, ננשך על-ידי חיות-הטרף האלה.

באותה השנה ננשכו כסך הכל 4 (ארבעה) כלבים בארצות-הברית על-ידי בני־אדם. כלומר, רק אחד מבין כל 328,274 כלבים ננשך על-ידי בני־אדם, וגם זה רק אחרי פרובוקציה קיצונית.

לפי כללי ההגינות האלמנטרית, היתה העיתונות האמריקאית צריכה להקדיש חצי מיליון מילים למיקרים שבהם ננשכו בני־אדם על-ידי כלבים, לעומת כל מילה על המיקרים שבהם ננשכו כלבים על-ידי בני־אדם.

האם הם עשו זאת? MY FOOT! העיתונות השתיקה כמעט את כל המיקרים שבהם נשכו כלבים בני־אדם. לעומת זאת, כל מיקרה שבו נשך בני־אדם כלב הובלט בעיתונות בכותרות שמנות וכתבות ארוכות ועסיסיות. וזאת למרות שכל הנשיכות האלה היו שיטחיות, ואף כלב אחד שננשך על-ידי אדם לא היה זקוק לאישפון או לזריקת-כלבת. זוהי הוכחה חותכת לעיוות ולסילוף, שקנו להם אחיזה בעיתונות האמריקאית. היחס לחיילים היהודיים, המתגוננים בפני הילדים הפלסטיניים אינו אלא דוגמה נוספת לפריסיות זו של המדיה.

לינץ' באלבאמה

השגרירים הערביים בעצרת האו"ם האשימו את ישראל בתקרית העקובה־מדם בכפר נחאלין. בתשובתו התמרמר שגרירי־ישראל על כך שהעצרת אינה מטפלת בשפיכות הדמים בכיוריות.

זה מזכיר לי סיפור ישן: קבוצה של תיירים אמריקאיים נלקחה לסיוור בתחנת תחתית במוסקוה. המרדף הסובייטי דיבר בהתלהבות על שרות התחתית, על עמודי־החיש של התחנה, על הדייקנות של הרכבות, המגיעות כל ארבע דקות, ועוד. סלח לי, סיסע אותו אחד האמריקאים, אבל אנחנו עומרים כאן כבר 12 דקות, ואף רכבת אחת לא הגיעה! "באמת?" קרא המרדף, "ומה עם מעשה־הלינץ' שלכם ככושים באלבאמה?"

נועה בת 18

את נועה אני זוכר מאז שהיתה תינוקת. אריק לביא ושושיק שני הם השכנים שלי. אחרי־כך ראיתי את נועה בכיתה א'. היא היתה תלמידה של רחל אבנרי, פעם־פעמיים כש

נועה בת 6

לביא נשאה להם קרה להם מאז. את נועה אני זוכר כילדה שקטה ומושמעת במיוחד. המורה רחל אומרת שבכל השנתיים שלמדה אצלה, לא עשתה נועה לביא אי פעם אחת משהו שלא היה כשורה. נועה הקטנה והבלוגרית, שדמתה לילדה גרמנית, היתה תמיד "בסדר", שקטה, מסודרת, מנומסת. ככל זאת לא נדהמתי כאשר שמעתי שנועה הורתה בכך שעישנה כמה פעמים חשיש. התגובה האינסטינקטיבית שלי היתה SO WHAT?

ידעתי שנועה התקבלה ללהקה צבאית. הרבה אמנים מעשנים חשיש. אולי כדי להקל על המתח שלפני ההופעה על בימה. אולי מפני שזה IN. ביג דיל. קפטן שיכור או נהג מסומם יכול לגרום לאסון. אמן מסומם אינו מזיק לאיש.

האמריקאי יש FLEETS, שהם ציים, יחידות של מיספר אוניות-מלחמה מסוגים שונים, כשם שלחיל-האוויר יש טייסות ולחיל-היבשה יש אוגרות וגייסות. יחידות הצי השישי נוהגות לכונן בממלחמה.

אבל מבין שהחליטו אצלנו שארצות-הברית היא מדינה מיוחדת, שכל זרועותיה צריכות להיות מיוחדות, נאמר השבוע כי "רוב הצי האמריקאי הודיע כי באסון שקרה באונייה-המערכה..." ואשר ל"מימשל" — בעברית, מימשל הוא שיטה של שילטון. יש מימשל דמוקרטי, מימשל דיקטטורי, מימשל צבאי, וכו'. ואילו הודיע המבצע במערכת-השילטון היא "ממשלה".

האמריקאים אינם אוהבים לקרוא לממשלה שלהם בשם המפורש, GOVERNMENT. אבות הרפובליקה רצו ליצור את הרושם (או האשלייה) כאילו הממשלה אינה גוף שילטוני, אלא רק גוף מינהלי, שעליה מנצח הנשיא. לכן קראו לממשלתם ADMINISTRATION, שפירושו "מינהל". או מניין צץ המונח "מימשל"?

אלמנה נאמנה

כאשר ראיתי את אלמנתו של אורי צבי גרינברג בתוכנית הטלוויזיה של רם עברון, עלו בוֹיכרוני כל מיני תמונות. אני זוכר את האשה הנאה הזאת כאשר היתה אשתו הצעירה של המשורר הקשיש. הגרינברגים היו שכנים של

אורי צבי

שמואל תמיר בשיכון-הוותיקים קים ברמת-גן. תמיר היה אז שותפי בכמה מאבקים ציבוריים, ובכיתו הייתי נתקל לא אחת במשורר הגינְג'י ואשתו. היא מצאה חן בעיניי אז, כפי שמצאה חן בעיניי השבוע: זה ממש תענוג לשמוע בכללי תיקשורת ישראלי אדם תרבור תי, הדובר שפי יפה ומדוייקת.

זכרתי גם תמונה אחרת. לפני הרבה שנים סיפר לי מישור (אינני זוכר מי) שבימי מיל-חמת-העצמאות היה אורי צבי גרינברג מתהלך עימו בטיילת של תל-אביב, מניף את זרועותיו ואומר: "כל זה ייחרב! אבן לא תישאר על גבי אבן הערבים יבואו וישמידו את הכל! הם יאנסו את הנשים ויהרגו את הגברים!"

יש משהו מגוחך בבניאיועם שנבואתו אינה מתגשמת. היטב חרה לו ליונה הנביא בנסיבות רמות. אני נזכר בסיפור זה לעיתים קרובות בימינו, כאשר דוברים שונים של הימין הקיצוני מנבאים שוב כל מיני שואות והשמדות. אינני יודע מדוע דווקא הנשמה הימנית נוטה לראות את האפוקאליפסה מאחורי כל פינה, חורבן והשמדה מאחורי כל גיבעה.

האם יש קשר בין ראיית-שחורות והשקפת-עולם ימנית? ואם כן, מהו? האם השקפת-העולם השמאלית, המאמינה בתיקון האדם והתחרה, נוכשת את ליבם של אנשים בעלי נטייה אופטימית (גם אני אופטימי השור־מראפ), ואילו ההשקפה הימנית, שאינה מאמינה בתיקון האדם, מכה שורשים בליבם של מפוחדים, פסימיים מטיבעם? אינני יודע. כאשר היכרתי את אורי צבי גרינברג — ההכרה היתה שיטחית מאוד — הוא עשה עלי רושם של אדם מרנפֿש, חסר-הומור.

עם כל הכבוד לאלמנה הנאמנה, וחרף הכשתה, אין ספק שאורי צבי גרינברג תיעב את הדמוקרטיה. מאמרו בעלון של עיריית רמת-גן, שקרא להחליף את "שילטון-הבכירים" ב"שילטון של בכירים", היה בלי כל ספק קריאה לדיקטטורה. אילו הושמעה ריעה זו בשפה אירופית, היו קוראים לה ניאוי פאשיסטי.

אורי צבי גרינברג היה משורר גדול. כשהייתי נער, קראתי בלהט את ספר הקיטור והאמונה. אבל גם משורר גדול ראוי לכך שיישמר בזיכרון כפי שהיה באמת, ולא כפי שהיה, אולי, צריך להיות.

תנועת העבודה

אינני יודע מה הזכיר לי השבוע את הבריהה הבאה: וינסטון צ'רצ'יל. מנהיג המיפלגה השמרנית, וארנסט בוויין, ממנהיגי מיפלגת-העבודה, נסבו ליד שולחן אחד בנשף-צדק. לפתע קם בוויין, ניגש לגברת והתחיל לרקוד איתה. "מהו הריקוד הזה שמר בוויין ורקד?" שאל אחד המסוכים את צ'רצ'יל. "זה לא ריקוד", תיקן אותו צ'רצ'יל, "זאת תנועת העבור דה".

אורי אבנרי

איש ימין

הרואי? נכון שמי שמוריק הרואין עישן קודם חשיש, אך כל מי ששותה ויסקי שזה לפני כן מים. המישרה שלנו אינה מסוגלת להגן על וקנות, הנשדרות ונרחצות ממעט מדי יום. אין היא מסוגלת להגן על צעירות מפני אונס. אין לה כוח-אדם. או איך יש לה כוח-האדם הרוש כדי לעסוק בשטויות כמו עישון חשיש של אנשי-בומה, או כמו הזנות במקומות נידחים?

אני בטוח שאיש לא היה מנפה את הפרשה של להקת פיקוד-המרכז אלמלא היו מעורבים בזה בנים ובנות של מפורסמים, וכך ניתן היה לזרוק כמה צעירים לאריות התיקשורת הערבים בקירקס.

אני מבין שיש כאן בעייה לצבא. הלהקות שייכות למיס גרת צה"ל. אם מותר לאנשי-הלהקות לעשן חשיש, קשה לאסור זאת על חיילים קרביים. יש כאן בעייה של מישמעת. בסדר. אבל ה' אלוהי-צבאות נתן למפקדים שכל. ומפקד בעל-שכל היה מוצא פיתרון לבעייה זו מבלי להרעיש שמיים וארץ ועיתונים.

נועה הקטנה נדונה למאסר של חודשיים. ליבנו איתה.

דובר הצי הודיע

ארצות-הברית היא מדינה מיוחדת מאוד. לפחות בכללי-התיקשורת הישראליים. למשל: לכל המדינות יש ממשלה. לארצות-הברית יש מימשל. למה? ככה. לכל המדינות יש שר-חוזק. לארצות-הברית יש מזכיר-מדינה. למה? ככה. לכל המדינות יש חיל-הים. לארצות-הברית יש צי. למה? ככה. במיקרה זה, זהו סתם תרגום קלוקל. לארצות-הברית יש NAVY, שהוא חיל-הים, בדיוק כמו חיל-הים שלנו. לחיל-הים

נועה ואביה ערב הגיוס